

РЕШЕНИЕ

№ 1684

гр. София, 16.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4616** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалва се от Д. Д. К. Решение № 20144396 от 23.06.2021г. по НАХД № 3285/2021. на СРС, НО, 135- ти състав. С решението е частично отменено, изменено и потвърдено Наказателно постановление (НП) № 20-4332-018848 от 22.10.2020г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ (ОПП-СДВР), като е изменено/потвърдено за "глоба" в размер на 50 лв. и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 1 м. на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП и за "глоба" в размер на 2000 лв. и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 м., на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП и е отменено в частта за нарушение по чл.20, ал.2 от ЗДвП наложена "глоба" 200 лв. на основание чл.179, ал.2, пр.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят счита, че решението е необосновано и незаконосъобразно. В кориците на делото липсвал АУАН. Имало разминаване между описанието на нарушението и дадените квалификации в НП, нарушение на чл.57, ал.1, т.5 и т.6, което не било отчетено от СРС. Посочва разминаване в имената на актосъставителя в решението и в НП, както и в описание на нарушението, какъв завой е правил. Според касатора съдът не е преценил, че при издаване на НП е допуснато съществено

нарушение на процесуалните правила, което опорочава цялата административнонаказателна процедура и е абсолютно основание за отмяна на НП. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от адв. М., който поддържа жалбата и иска да бъде уважена. Подробни съображения излага и в писмени бележки.

Ответникът - ОПП-СДВР не изпраща процесуален представител.

Прокурорът от СПП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, а въззивното съдебно решение за правилно и законосъобразно.

По допустимостта на касационната жалба:

С определение №3243 от 19.04.2022г. по дело № 1302/2022г. на АССГ е решен въпросът за срочното подаване на жалбата, същата е от надлежна страна и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. Следва да се отбележи, че касаторът не уточнява, че обжалва решението, в частта, в която не отменя НП, а го потвърждава и изменя, но следва да се има предвид, че допустимият предмет на обжалване на решението от наказаното лице е именно неговата потвърдителна спрямо НП част - кумулативно наложените административни наказания за нарушения по чл.123ал.1, т.1 от ЗДвП и чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че на 09.10.2020г. около 22:55ч. на посочено място в [населено място] жалбоподателят управлявал личния си автомобил, като насреща, по път с предимство се движел автобус от градския транспорт, управляван от Ив.П., който предприел завой надясно. В този момент движещият се в срещуположната лента лек автомобил на жалбоподателя завил на ляво, в посока метростанцията и след като завил навлязъл в насрещната пътна лента, св.П. свил надясно, но въпреки това настъпил удар между лявата странична част на автобуса и предната лява част на автомобила. Във връзка с подаден сигнал за възникнало ПТП на място пристигнал полицейски екип, служителите заварили на място водачът на автобуса, който им разказал за случилото се и попълнил писмено сведение. Водачът на лекия автомобил бил напуснал мястото на произшествието, като полицейските служители, които били на работа на установъчен пункт в близост до мястото на нарушението и са последвали водача на лекия автомобил, който бил спрял по нататък. Полицейските служители установили самоличността на водача на лекия автомобил Д. Д. К.. Същият отказал да бъде тестван за проверка на алкохол с техническо следствие „Алкотест Дрегер“, след като бил поканен от полицейския служител А.. На жалбоподателя в негово присъствие бил съставен АУАН за това, че управлявайки автомобила си на посоченото място, поради несъобразена скорост с релефа на местността – десен завой, реализира ПТП с насрещно движещия се автобус, след което напуска мястото на ПТП, а при покана водача да бъде изпробван за алкохол с техническо средство, издаден му е талон за медицинско изследване, като била дадена квалификация на нарушенията по чл.20, ал.2 от ЗДвП, чл.123, ал.1 от ЗДвП и по чл.174, ал.3, предл.1 от ЗДвП. Актът бил съставен в присъствие на нарушителя и на свидетел при установяване на нарушението, който изготвил протокол за ПТП. Нарушителят отказал да подпише АУАН и талона, удостоверено с подпис на

свидетел, не посетил болничното заведение и не дал кръв за изследване. При така изложената фактическа обстановка било издадено и процесното НП.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона форма и съдържание, че в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Обсъдил е законосъобразното съставяне и предявяване на АУАН в присъствието на един свидетел при установяване на нарушението и за отказа да го получи, като е спазен чл.43, ал.1 и ал.2 от ЗАНН. Тези изводи са правилни и се споделят от настоящия касационен състав. Съдът е обсъдил събраните писмени и гласни доказателства, посочил е защо кредитира показанията на актосъставителя и на шофьора на автобуса, от които се установява мястото и механизма на настъпилото ПТП, а също и показанията на св. А., че жалбоподателят лъхал на алкохол и отказа за проба с техническо средство. Позовал се е на протокол за ПТП, от който се установяват щетите, нанесени на двата автомобила, участници в настъпилото ПТП.

Неоснователни са оплакванията за неправилно неотчетени процесуални нарушения при издаване на НП. Следва да се има предвид, че е налице надлежно съставен и връчен АУАН, като тъй като преписката е била върната на АНО (след постановяване на решението на 23.06.2021г, на 22.07.2021г., приемайки, че решението е влязло в сила), АУАН не се е намерил от касатора по делото. Но касационната инстанция изиска преписката от АНО, приложи я като доказателство отново и по делото се намира съставеният АУАН. Видно от него той съдържа описание на нарушенията и то съответства на квалификацията в НП на двете оспорвани и потвърдени нарушения – за неизпълнение на задължения като участник в ПТП като не спира и не установява последиците от ПТП и отказ да бъде изследван за алкохол с техническо устройство. Няма спор и относно актосъставителят А., който е ясен от самия акт, НП, протоколът от съдебното заседание с разпита му и съдебното решение, като няма противоречие относно това кой е той. Нарушенията са ясно описани, като време, място на извършване (очертано е в достатъчна степен местоизвършването и на двете нарушения), нарушените разпоредби и не е допуснато твърдяното нарушение на чл.57, т.5 и т.6 от ЗАНН. СРС аргументирано е отхвърлил твърденията за нарушения при връчването на акта, като отказът на нарушителя е удостоверен с подписа на свидетел.

За нарушението на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП е приел яснота на описанието на нарушението и за неговата доказаност – безспорно лекият автомобил е участник в ПТП, което касаторът напуснал, без да спре и да установи какви са последиците от него, съзнавайки своите действия и последици (потвърждава се и от свидетелските показания и от описаното от протокола за ПТП, където са посочени щети, иначе какви са точно е без значение за състава на нарушението), като относно санкцията е намалил до минималния размер на чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП – глоба 50 лв. и 1 м лишаване от правоуправление на МПС.

По отношение на чл.174, ал.3 от ЗДвП въззивният съд е обосновал, защо счита, че нарушението е безспорно доказано от субективна и обективна страна, като в конкретния случай е осъществен съставът на нарушението и по пр.1 (отказва проба с техническо средство) и по пр.2 (не е дал кръвна проба), но отговорността е ангажирана само по чл.174, ал.3, предл.1 от ЗДвП. Показанията на актосъставителя А., който е очевиден на това нарушение, са категорични относно това, че е лъхал на

алкохол и че му е предложено да бъде изпробван с техническо средство, което нарушение е ясно описано. Правилно са определени предвидените от закона наказания за това нарушение, дадени в разпоредбата в абсолютно установен размер, поради което не подлежат на ревизиране.

Изводът на СРС, че не са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН за определяне на нарушенията като маловажни е правилен, още повече, че съгласно новата разпоредба на чл.189з от ЗДвП за нарушенията по този закон не се прилага чл. 28 от ЗАНН.

С оглед горното, касационната жалба е неоснователна, решението на СРС следва да се остави в сила като правилно.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20144396 от 23.06.2021г. по НАХД № 3285/2021г. на СРС, НО, 135- ти състав в обжалваната пред съда част, с която е изменено и потвърдено НП № 20-4332-018848/22.10.2020г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция – „глоба“ в размер на 50 лв. и “лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец за нарушение по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП и „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.